

طولانی و پس تولید دقیق و منظمی داشتیم و دوره فیلمبرداری هم حدود دوماه طول کشید.

۹] با وجود فیلم‌های بی‌شماری که درباره دفاع مقدس ساخته شده، هنوز ناگفته‌های زیادی درباره دفاع مقدس وجود دارد اما به نظر شما چطور باید این ناگفته‌ها را به مخاطبان منتقل کنیم تا دانشین باشد؟

گفته شده باید در عرصه فرهنگی و هنری کار کنیم اما هر نوع کار فرهنگی و هنری نیاز به قالب نو و بدیع دارد. اگر قرار است فعالیت فرهنگی و هنری در هر زمینه‌ای حتی غیر از دفاع مقدس اتفاق بیفتد، باید دنبال قالب جدید و بدیع باشیم، چون اگر بخواهیم با الگوهای رفتاری دهه ۶۰ و ۷۰ فیلم بسازیم، ارتباط برقرار کردن با مخاطبان نوجوان و جوان ماکه با انواع فیلم‌های روز داخلی و خارجی مواجه است، سخت می‌شود. بنابراین هم چه گفتن و هم چگونه گفتن اهمیت دارد و شاید مخاطبان ما از این‌که همچنان برخی داستان‌های تکراری و آپارتمانی را ببینند، خسته شدند. درست است که درباره دفاع مقدس هم فیلم‌های زیادی ساخته شده اما معتمد ابعادای دارد که هنوز بررسی نشده و بزرگان و قهرمانی داشتیم که به آنان پرداخته نشده است. در مقیاس جهانی کشورهایی که هیچ قهرمان و اسطوره‌ای ندارند، قهرمان خیالی می‌سازند و در سینما عرضه می‌کنند، یعنی از موضوعاتی که وجود ندارد قهرمان پروری می‌کنند اما ما عزیزان و بزرگانی در جنگ داریم که هرکدام به تنهایی اسطوره بودند و ناگفته‌هایی داریم که با گفته نشده یا بد گفته شده است. این جزو موضوعاتی است که اگر درست به آن پرداخته شود، قطعاً گیرا خواهد بود. بنابراین لازم است همه کسانی که در این عرصه کار می‌کنند، قالب متفاوتی را برای انتقال به مخاطبان انتخاب کنند. همچنین شناخت داشتن از جامعه مخاطبان موضوع بسیار مهمی است، چون با توجه به شناختی که نسبت به مخاطبان داریم باید قالب مورد نظر فیلمسازی خود را انتخاب کنیم. اگر شرایطی غیر از این حاکم باشد، دیر یا زود مخاطبان خود را از دست می‌دهیم.

۹] امروز این دیدگاه بین فیلمسازان و هنرمندان وجود دارد که قهرمانان جنگ افراد فرازمینی نیستند بلکه عمل متعالی آنها موجب تمایزشان با دیگران می‌شود. دیدگاه شما نسبت به این موضوع چیست؟

با این دیدگاه موافق که قهرمانان جنگ انسان‌های فرازمینی نبودند و مخاطبان جوان و نوجوان باید این شخصیت‌ها را در نزدیکی خود حفظ کنند تا بتوانند با آنها ارتباط بگیرند. شهید محمد ابراهیم همت، فرمانده سپاه محمد رسول... پایتخت، هنگام شهادت ۲۲ ساله بود و بیشتر به این سن کم اشاره می‌شود اما گفته نمی‌شود چه فرآیندی را پشت سر گذاشته و چه مدل رفتاری داشته تا به این جایگاه برسد. سایر شهیدان ما نیز الگوهای رفتاری دست یافتنی داشتند و امکان الگوگرفتن از آنها وجود دارد.

۹] حضور شما به عنوان جوان‌ترین فیلمساز جشنواره در کنار فیلمسازان باتجربه‌تر چه احساسی دارد و آیا فکر می‌کنید جشنواره فجر توانسته تأثیری در جریان سینمای ایران بگذارد یا خیر؟

با اتفاقاتی که در سال‌های اخیر افتاد، فکر می‌کنم امسال جشنواره فجر متفاوت‌تری نسبت به سال‌های اخیر داریم و این به دلیل همبستگی بین احاد مختلف مردم است. خیلی خوب است که این بستر فراهم شده که اگر بخواهیم حرفی بزنیم از راه فیلم و سینما حرف می‌زنیم و احساس می‌کنم امسال این همبستگی وجود دارد و امیدوارم هر سال رونق یابد. جشنواره فجر نشان دهنده یک سال سینمایی ماست که اگر برپا باشد به طور طبیعی فیلم‌های سینمایی بسیار خوبی داریم که به اعتلای سینمایی و فرهنگی ماکم می‌کند. در تمام این دوره‌ها سینمای ایران رو به پیشرفت بوده و استعداد‌های هنری و بازیگری ما زیاد است که اگر حمایت شود، جایگاه سینما ارتقا می‌یابد و جشنواره فیلم فجر یکی از مقولاتی است که می‌تواند به درستی به این موضوع بپردازد.

۹] به سیمرخ گرفتن هم فکر می‌کنید؟
همه ما جایزه گرفتن را دوست داریم اما فارغ از این‌که فیلم سیمرخ بگیرد یا نگیرد، دیده شدن و ارتباط مخاطبان با فیلم خیلی برایم اهمیت دارد.

گفت‌وگوی «جام جم» با محمد حسین حقیقت

ناشنیده‌های جنگ در پرواز ۱۷۵

۹] چه دغدغه‌ای از ساخت پرواز ۱۷۵ داشتید و چه تازگی برای شما داشت که سراغ ساخت چنین مضمونی رفتید؟

از ابتدا یادآوری کنم که داستان این فیلم شبیه داستان حضرت یونس(ع) نیست و این جزو برداشت‌های شخصی یکی از وبگاه‌های اینترنتی است و ما چنین قصد و هدفی نداشتیم و اگر همه مخاطبان این فیلم را ببینند، به این مفهوم نمی‌رسند. این داستان نگاه نویی به موضوعات پیرامونی دفاع مقدس دارد و در این رابطه صحبت می‌کنم. به‌نظم موضوع دفاع مقدس بخش تاریخ‌ساز زندگی ما بوده و هنوز تمام نشده و اگر بخواهیم راه و روش درستی را در مملکت داشته باشیم، باید بررسی کنیم در آن زمان چه مدل‌ها و الگوهای حاکم بوده تا بتوانیم طبق همان رفتار کنیم. به‌عنوان کسی که در این مملکت زندگی می‌کنم، نتوانستم به‌راحتی از کنار این دغدغه‌ها بگذرم و وقایعی مانند غواصان که مظلومانه شهید شدند، همیشه برایم دغدغه بوده و همه اینها موجب نوشتن فیلمنامه پرواز ۱۷۵ شد.

۹] برای نوشتن فیلمنامه چه تحقیقاتی انجام دادید و چه گپ‌وگفت‌هایی صورت گرفت که درام قصه هم چفت و بست لازم را داشته باشد؟

در فیلمنامه سعی کردم تمام شخصیت‌های داستان که حلقه اتصال داستان ما هستند، به نوعی با مقولات جنگ در ارتباط باشند. برای نوشتن فیلمنامه هم از کتاب خاصی اقتباس نشده و صرفاً یک موضوع کلی از موضوع دفاع مقدس است

که سعی کردم در داستان‌های مختلف آن را پرورش دهیم. همچنین تلاش کردم یک شروع و میانه خوب برای بیان داستان‌ها داشته باشیم و داستان‌ها را به هم مرتبط کنیم. من حدود دو سال سفرهای متعدد داشتم و با افراد مختلفی که به نوعی می‌خواستم در داستان از حضور آنها بهره بگیرم، صحبت کردم و دغدغه‌های مختلفی شنیدم. بنابراین در پرواز ۱۷۵ سعی کردم به دغدغه‌هایی که شاید امروز به آسانی از کنار آنها عبور می‌کنیم، بپردازیم. بسیاری هستند که در نزدیکی ما زندگی می‌کنند و به نوعی این اتفاقات جنگ را از نزدیک دیدند و چسبیدند و با آنها دست‌وپنجه نرم کردند و ما هم سعی کردم این دغدغه‌ها را مطرح کنیم و امیدوارم از پس آن برآمده باشیم. در این فیلم هیچ گلوله‌ای شلیک نمی‌شود و این به معنای مشکل داشتن ما با توپ، گلوله و جنگ نیست، بلکه به این معناست که فیلم در میدان جنگ سپری نمی‌شود و در عین حال به یکی از موضوعات دفاع مقدس می‌پردازد. دفاع مقدس چیزی است که هنوز با تبعات آن روبه‌رو هستیم و ما هم از همین تبعات در فیلم پرواز ۱۷۵ الهام گرفتیم. طبیعی است که هر کاری تا زمانی که به جشنواره تحویل داده شود، بعضی دوستان می‌بینند و نظرشان این است که با کار متفاوتی روبه‌رو خواهیم بود و امیدوارم مخاطبان هم فیلم را ببینند و همین احساس را داشته باشند. به‌نظم آنچه پرواز ۱۷۵ را نسبت به آثار دیگر این ژانر که همگی ارزشمند و همراه با خلوص نیت بوده، متمایز می‌کند، پرداخت متفاوت است.

۹] نحوه همکاری شما با تریا قاسمی و جمشید هاشم‌پور به چه نحوی بوده و چطور پذیرفتند که با شما به عنوان کارگردان اول همکاری کنند؟

قبل از هر چیزی از مسئولان مؤسسه تبیان و نگار فیلم تشکر می‌کنم که با

محمدحسین حقیقت متولد

سال ۱۳۷۶ و جزو جوان‌ترین

کارگردانانی است که امسال

با اولین فیلم بلند

سینمایی‌اش «پرواز ۱۷۵» در

چهل‌ودومین جشنواره فیلم

فجر حضور دارد. پرواز ۱۷۵

از جمله آثار دفاع مقدسی

فجر امسال و محصول

مؤسسه تبیان است. داستان فیلم پرواز ۱۷۵ در

مورد شهید مفقودالثری است که انگشترش داخل

شکم یک ماهی پیدا می‌شود و حوادثی رخ می‌دهد تا

این انگشتر به دست مادر آن شهید که سال‌ها

چشم‌به‌راه خبری از فرزندش است، برسد. حضور این

فیلم که با نگاهی متفاوت به پیامدهای هشت سال

دفاع مقدس می‌پردازد، بهانه‌ای شد که با

محمدحسین حقیقت، کارگردان فیلم صحبت کنیم

که در ادامه از نظر می‌گذرانید:

سیرین بختیاری
گروه فرهنگ و هنر

برش

فداکاری شهیدان؛ دلیل خیال راحت امروز

محمدحسین حقیقت، کارگردان فیلم «پرواز ۱۷۵» درباره اهمیت ادای دین به شهیدان دفاع مقدس گفت: کشور ما پر از تعدد سلیقه است و یک موضوع را هیچ گروهی نباید فراموش کند و آن این‌که اگر امروز می‌توانیم اینجا با خیال راحت بنشینیم و صحبت یا حتی انتقاد کنیم، به دلیل فداکاری شهدا و رزمندگان است. صدام وقتی به آبادان آمد، نگفت که می‌خواهم سونگرد، سومار و بستان را بگیرم، بلکه گفت هفته بعد به تهران می‌آیم و اگر چنین اتفاقی نیفتاد به دلیل خون‌هایی بوده که ریخته شده است.